01/11/2019

Care sunt fricile creștinului?

Unii spun că ziua de 31 octombrie este un moment bun să ne gândim la frică. Dacă vom privi la creștinii care ne sunt modele, vom găsi frici din cele mai mari înfruntate cu cea mai mare seninătate și dragoste față de Hristos Cel care a murit pentru noi și ne-a spus: „Nu vă temeți!”.

Acatistele și sinaxarele redau chinuri de nedescris pe care le-au acceptat fără frică urmașii lui Hristos încă din primele trei secole.

În istoria recentă, comunismul ateu a fost înfruntat fără frică de mii de preoți și credincioși chiar cu prețul vieții. Numai ecranizarea „Fenomenului Pitești” într-un film artistic a stârnit recent oroare și tristețe.

La ora actuală, mii de oameni mor anual în Orientul Mijlociu pentru că sunt creștini. Știrile foarte puține pe acest subiect, dar mai ales statisticile, arată că cea mai persecutată religie în prezent este creștinismul.

Deși nu se compară cu suferințele mucenicilor din primele secole, creștinii înfruntă și în prezent cu mult curaj mari frici în apărarea valorilor lor. La nivel mondial, discriminarea creștinilor în favoarea secularismului îi face pe mulți să-și piardă locul de muncă sau recunoașterea socială.

Unde le este frica? Cel ce le-a dat putere primilor creștini le dă putere și ultimilor. Cel ce a acceptat să fie pironit pe lemn risipește frica celor ce cred în El.

Creștinii adevărați nu se tem azi nici de lipsuri, nici de politici, nici de ideologii, nici de chinuri, nici chiar de moarte. Ei se tem de Dumnezeu.

Iar frica de Dumnezeu este o grijă permanentă care îi distrage de la alte temeri pe creștini.

Eclesiasticul arată că „Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu” (1:14). Mai mult, frica de Dumnezeu nu este frică la propriu ci „mărire şi laudă şi veselie şi cunună de bucurie” (Eclesiasticul 1:10).

„Frica Domnului va desfăta inima şi va da veselie şi bucurie şi lungime de zile. Celui ce se teme de Domnul bine îi va fi; întru cele mai de pe urmă şi în ziua sfârşitului său va afla har. Temerea de Domnul este dar de la Dumnezeu şi îndreaptă pe om pe căile iubirii” (Eclesiasticul 1:11-12).

Frica de Dumnezeu este „o altă faţă a bucuriei sfinte”, notează și Maica Siluana Vlad. Este „o înfiorare a sufletului şi o amuţire a minţii în faţa prezenţei lui Dumnezeu în noi”.

Așadar, frica creștinului este una singură și aceea privită de aproape nu este frică, ci trezvie și dragoste.

„În lume necazuri veţi avea. Dar îndrăzniţi. Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33).

basilica.ro